

ansvarspådragende skader opstår. Societetets hensigt er dog ikke, at en fuld regresret nødvendigvis skal udnyttes fuldt ud. Det bør imidlertid efter societetets opfattelse overlades til forsikringsselskaberne indbyrdes ved regresaftaler at fastlægge, i hvilket omfang og under hvilke omstændigheder tingsforsikringen kan fratælde regres over for ansvarsforsikringen, uden at erstatningsrettens skadeforebyggende effekt forringes.

Industrirådet nævner i sin udtalelse, at det gennem årtiers påvirkning er opnået, at formentlig samtlige erhvervsvirksomheder har tegnet erhvervsansvarsforsikring, og at det gennem en betydelig standardisering har været muligt i en række tilfælde at etablere denne forsikring uden særlige vanskeligheder for forsikringstageren. Særligt om den foreslåede undtagelse for defekte produkter fremhæves det, at dette forslag vil betyde, at produktansvaret og det almindelige erhvervsansvar adskilles. I betragtning af at produkt- og erhvervsansvar – ikke mindst i forsikringsmæssig henseende – behandles i sammenhæng med og i tilknytning til hinanden, må et sådant resultat efter rådets opfattelse anses for uønskværdigt.

Det nævnes i denne forbindelse, at dansk industri og dansk forsikring er enige om, at det for at undgå huller i forsikringsdækningen er vigtigt at sikre, at der tegnes en kombineret produkt- og erhvervsansvarsforsikring – eller i hvert fald, at de to forsikringer tegnes i samme selskab. Med den forskelsbehandling, som lovudkastet indebærer for produktansvar og erhvervsansvar, forventes det, at den i dag eksisterende tilskyndelse til etablering af en kombineret forsikring for de nævnte to ansvarsarter vil bortfalde. Det vil blive en uheldig konsekvens heraf, at skadevolder og skadelidte stilles i en ubehagelig situation som følge af afgrænsningsvanskeligheder vedrørende ansvaret og dækningsområdet for separate produktansvars- og erhvervsansvarspolicer.

Forbrugerrådet finder, at man bl.a. af præventionshensyn bør bevare erstatningspligten i videre omfang end foreslået af udvalget for skade, som i offentlig eller erhvervs-mæssig virksomhed er forvoldt på ting, der hovedsageligt anvendes til privat brug eller forbrug.

Boligministeriet har anført, at det bl.a. af præventive årsager bør overvejes at fastholde erstatningsansvaret inden for byggeriets område i videre omfang end foreslået af udvalget.

Justitsministeriet kan tiltræde, at det navnlig af præventive grunde må anses for hensigtsmæssigt at bevare regressen i erhvervsforhold. Det må endvidere anses for ønskeligt at undgå de afgrænsnings-

vanskeligheder mellem produkt- og andet erhvervsansvar, som udvalgets udkast ville medføre. Som følge heraf, og da offentlig virksomhed i denne sammenhæng bør ligestilles med erhvervs-mæssig virksomhed, foreslås det, at der skal være fuldt erstatningsansvar, hvis en skade er forvoldt ved udøvelse af offentlig eller erhvervs-mæssig virksomhed eller virksomhed, der kan ligestilles hermed, se forslagens § 19, stk. 2, nr. 2, sammenholdt med § 19, stk. 1. Dette forslag medfører samtidig, at flere af de særlige undtagelser, som udvalget havde foreslået, er udgået af forslaget. Resultatet ville imidlertid normalt altid blive det samme, selv om disse undtagelser var bevaret i forslaget, idet de skader, som er omfattet af undtagelserne, næsten altid vil være forvoldt ved udøvelse af offentlig eller erhvervs-mæssig virksomhed. Dette gælder dog ikke ansvaret efter færdselsloven, luftfartsloven og søloven, og erstatning efter disse loves ansvarsregler er derfor undtaget, se forslagens § 21.

Som nævnt har udvalget foreslået en særlig regel om læmpelse af arbejdstagerens ansvar. Udvalget har imidlertid ikke overvejet, om der bør gælde noget særligt i tilfælde, hvor den skade, som den ansatte har forvoldt, er dækket af tings- eller driftstabsforsikring hos skadelidte eller af arbejdsgiverens ansvarsforsikring. Spørgsmålet blev berørt i betænkning nr. 352/1964 om arbejdsgiverens erstatningsansvar for ansattes skadegørende handlinger m.v., side 31, men det daværende udvalg tog ikke stilling til spørgsmålet, idet det fandt, at det faldt uden for dets kommissorium.

Da der som nævnt efter forslaget skal være fuld regres, hvis en skade er forvoldt ved udøvelse af offentlig eller erhvervs-mæssig virksomhed, finder justitsministeriet, at spørgsmålet bør løses i lovforslaget, således at der udformes en særlig regel, der begrænser arbejdstagerens ansvar. Det foreslås derfor i § 19, stk. 3, at arbejdstagerens ansvar helt bortfalder, såfremt skaden er dækket af en tingsforsikring eller driftstabsforsikring hos skadelidte, eller af arbejdsgiverens ansvarsforsikring. Af præventionsmæssige årsager fastholdes den ansattes ansvar dog, hvis der er handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed. Det kan nævnes, at det ofte i policevilkårene for arbejdsgiverens ansvarsforsikring er bestemt, at forsikringsselskabet kun har regres mod den ansatte, hvis denne har handlet forsætligt eller i selvforskyldt beruselse. Disse policevilkår begrænser således regressen over for den ansatte i videre omfang end den foreslåede regel.

Udvalget har i betænkningen foreslået, at en »selvforsikrer« er stillet, som om tingsforsikring var tegnet. Efter udvalgets forslag kan foruden